

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

Siree Raag, Third Mehl:

ਆਪਣਾ ਭਉ ਤਿਨ ਪਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

Those who contemplate the Word of the Guru's Shabad are filled with the Fear of God.

ਸਤਸੰਗਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥

They remain forever merged with the Sat Sangat, the True Congregation; they dwell upon the Glories of the True One.

ਦੁਬਿਧਾ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਅਨੁ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

They cast off the filth of their mental duality, and they keep the Lord enshrined in their hearts.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥

True is their speech, and true are their minds. They are in love with the True One. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥

O my mind, you are filled with the filth of egotism.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੋਹਣਾ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

The Immaculate Lord is eternally Beautiful. We are adorned with the Word of the Shabad. ||1||Pause||

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

God joins to Himself those whose minds are fascinated with the True Word of His Shabad.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥

Night and day, they are attuned to the Naam, and their light is absorbed into the Light.

ਜੋਤੀ ਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਦਾ ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਬੁਝ ਨ ਪਾਇ ॥

Through His Light, God is revealed. Without the True Guru, understanding is not obtained.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥੨॥

The True Guru comes to meet those who have such pre-ordained destiny.
||2||

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਡੁਮਣੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥

Without the Name, all are miserable. In the love of duality, they are ruined.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਦੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥

Without Him, I cannot survive even for an instant, and my life-night passes in anguish.

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਅੰਧੁਲਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

Wandering in doubt, the spiritually blind come and go in reincarnation, over and over again.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

When God Himself bestows His Glance of Grace, He blends us into Himself.
||3||

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ਵੇਖਦਾ ਕਿਉ ਮੁਕਰਿ ਪਇਆ ਜਾਇ ॥

He hears and sees everything. How can anyone deny Him?

ਪਾਪੋ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਾਪੇ ਪਚਰਿ ਪਚਾਇ ॥

Those who sin again and again, shall rot and die in sin.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਬੁਝ ਨ ਪਾਇ ॥

God's Glance of Grace does not come to them; those self-willed manmukhs do not obtain understanding.

ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋਈ ਵੇਖੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੪॥੨੩॥੫੬॥

They alone see the Lord, unto whom He reveals Himself. O Nanak, the Gurmukhs find Him. ||4||23||56||